

## 2. neděle po Narození Páně

### Liturgické texty

1. čtení: Sir 24,1-4.12-16 (řec. 1-2.8-12)

Žalm 147,12-13.14-15.19-20

2. čtení: Ef 1,3-6.15-18

Evangelium: Jan 1,1-18

*On ať osvítlí vaše srdce, abyste pochopili, jaká je naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy skrývá křesťanům jeho dědictví.*

Svatý Jan Evangelista nám na sobě ukazuje, jak může v praxi vypadat takové osvícení. Jako svůj atribut má jednu ze čtyř bytostí, o kterých čteme v jeho Apokalypse - orla. To, abychom si uvědomili výšiny, do kterých se jako orli můžeme spolu s Janem vznést. Někdo si může postěžovat, že myšlení bolí. Možná ano. Možná je příjemnější dát si vepřo-knedlo, otevřít si pivo a pustit si k tomu televizi (jakoukoliv stanici), nebo koukat do mobilu a nechat si vygumovat hlavu.

Jak bychom se ale pak mohli těšit na Boha, který je v nepřístupném světle, ale kterého jednou budeme vidět, tedy poznávat tvář v tvář. Kontempletovat, rozjímat ho. Světlo, o kterém tak nadšeně píše svatý Jan v úvodu svého Evangelia, naznačuje, že jde o poznání. Budeme vidět Boha a v něm budeme vidět všechno. Vždyť všechno je jeho dílem. *"Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest."*

Představme si radost z poznání, kterou má dítě, když třeba poprvé zasadí fazoli a za pár dní se v květináči objeví zelená rostlinka. Nebo když smíchá žlutou a modrou barvu a zjistí, že se dívá na zelenou. Nebo když geolog objeví v kusu kamene novou neznámou zkamenělinu. Nebo když rozbijete podivnou kamennou kouli a najednou vidíte, že je plná fialových krystalů ametystu. Nebo když astronom objeví novou mlhovinu a přemýšlí, jak ji pojmenovat, jestli to bude medúza, nebo hlava koně. Nebo když chemik smíchá pár obyčejných látek a vyjde mu z toho umělá hmota se zajímavými vlastnostmi. Představme si rodiče, kteří každý den pozorují své děti, vidí v nich podobu sebe nebo svých rodičů, obdivují, jak se ten malý tvor dokáže rozvíjet a s jak neobvyklými otázkami dokáže přijít. Představme si... Představme si anděly, každý z bilionů z nich je naprosto jiný, každý originální, lišící se od druhého mnohem více, než člověk od člověka. Představme si všechny ty svaté, kteří prožili své originální a neopakovatelné životy. Představme si...

To všechno je Božím dílem. *"Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest."*

Jak nekonečně krásný, zajímavý a úžasný musí být sám Bůh, tvůrce všeho. V tomto pozemském životě ho poznáváme světlem víry, která osvětluje náš rozum a spolupracuje s ním. Světlo, které nám Bůh dává, je Duch svatý. Ducha svatého nedostáváme jen pro nějaké význačné a vzácné příležitosti, nebo pár denních chvil, kdy se zastavíme a pokoušíme se modlit. Duch svatý s námi chce hýbat, chce nás osvětlovat v každé činnosti, každém úkolu, který nám život přinese. Ve skutečnosti to již dělá, ale my si to málo uvědomujeme. Každé dobré rozhodnutí děláme v jeho světle. Myslíme si, že to my sami, ale je to vždy s jeho přispěním. O kolik víc radosti a světla bychom mohli v životě mít, kdybychom s ním spolupracovali vědomě. Kdybychom ho prosili před každou činností, na počátku každého dne. Kdybychom si pravidelně dopřáli "luxus" rozjímavé modlitby nad textem Písma, nebo tajemstvími růžence. Jak bychom pak prožívali svůj život v bdělém stavu, vědomě, s radostí a

pokojem. Plni útěchy toho, kterého nám Pán Ježíš dal v okamžiku vyvrcholení své oběti na kříži. *"Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky – Duchu pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám. Ještě malou chvíli a svět mě už neuzří, vy však mě uzříte, poněvadž já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás."*

P. Karel